



Ján Adamus

## Príd' Pane Ježišu

*Keď prišiel deň Turíc, boli všetci vedno na tom istom mieste... Všetkých naplnil Duch Svätý... Sk 2, 1- 11*

Spočítal by niekto, koľko miliárd ľudí žilo pred nami na zemi? Každý jeden človek však od Boha vyšiel, k nemu smeruje a má na zemi splniť určité poslanie. Každý nemôže byť kráľom, prezidentom či inou významnou osobnosťou, na ktorú budú dejiny spomínať. Podstatné je, aby každý človek kráčal k Bohu...

Už v škole nám dávali príklady ľudí, ktorých bolo hodno nasledovať alebo z ich chýb sa poučiť... Všimnime si napríklad Samsona. Bol mimoriadnym človekom, lebo ho Boh obdaroval veľkými darmi, najmä silou. Samson však nevedel správne tieto dary využívať, telo zvíťazilo nad duchom a on sa zamiloval do filištínskej ženy Dalily. Za ňou prišli Filištínci a nahovorili ju, aby sa prevzdelala, v čom spočíva Samsonova sila. Po dlhom naliehaní jej povedal, že sa britva nesmie dotknúť jeho hlavy. Dalila to oznámila súkmeňovcom. Keď zaspal, ostrihala ho a on stratil silu. Vojaci ho poviazali, oslepili a vrhli do žalára. Raz, keď sa Filištínci hostili, dali ho zo žalára vyviešťať a chceli, aby spieval a robil im šaša. Keďže mu medzitým vlasy dorástli, obnovila sa aj jeho sila. Objal stĺpy, na ktorých spočíval palác a zatriasol nimi. Budova sa zrútila, pričom zahynulo viac Filištíncov ako v boji, ale zomrel aj Samson. A aké je poučenie z tohto príbehu? Hriešna láska k Dalile zničila Samsona.

Samson je obrazom každého z nás. Aj my musíme celý život bojovať proti pokušeniam, hriechom a je tu iba jedna možnosť, buď zvíťazíme alebo prehráme. V Biblii nachádzame aj iné podobné príklady. Zastavme sa pri Ježišových učeníkoch, ktorí tiež mali ďaleko k dokonalosti. Radšej viacej rozprávali ako konali, mnoho sľubovali, ale sľuby nedodržali a hádali sa o popredné miesta v nebeskom kráľovstve. Videli toľko Ježišových zázračných činov, ale aj napriek tomu vystrašení utiekli z Getsemanskej záhrady, poschovávali sa na Veľký piatok a vo veľkonočné ráno nechceli veriť, že ich Pán vstal z mŕtvych. Keď prišiel deň Turíc, udiala sa s nimi veľká zmena a stali sa „Samsonmi“ Ducha. Už nemajú osobné ambície, nepoznajú strach a závisť, ale ich jediným záujmom je ohlasovať svetu ukrižovaného a zmŕtvychvstaleho Krista.

Odo dňa Turíc sa začali naplňovať Ježišove slová... Keď príde Tešiteľ, ktorého vám ja pošlem od Otca, Duch pravdy, ktorý vychádza od Otca, on o mne vydá svedectvo. Ale aj vy vydávate svedectvo, lebo ste so mnou od začiatku. Skutočne, Turíce sú úžasným zázrakom, ktorý zmenil apoštolov, zmenil svet, zmenil tvárnosť celej zeme...

Ježišovi súčasníci boli svedkami mnohých jeho divov i zázrakov, a predsa ho raz

žiadali: Učiteľ, chceme vidieť nejaké znamenie od teba. Aj dnes sa mnohí dožadujú znamení a je im dané. Je to štvoraké znamenie Turíc.

Cirkev je znamenie. Čo má spoločné dnešný Egypt s dávnou ríšou faraónov, moderné Grécko s antickým či Talianska republika s rímskym impériom? Koľko štátov vzniklo a zaniklo behom 20. kresťanských storočí? Cirkev je však stále rovnaká – jedna, svätá, katolícka, apoštolská.

Mučeníci sú znamenie. Každé učenie môže mať svojich mučeníkov. Keď učenie zanikne, postupne sa zabudne aj na mučeníkov. Cirkev vždy mala a má svojich nadšencov, ktorí sú ochotní pre evanjelium trpieť, ba ja zomrieť a to od apoštolských čias, až po dnešok. Až vo večnosti sa dozvieme o množstve tých, ktorí pre Krista obetovali to najcennejšie – životy. A na nich sa nezabúda, Cirkev si ich ctí a dáva nám za príklad ich hrdinský život.

Vyznávači sú znamením. Sem nepatria iba svätci, ale všetci kresťania, ktorí sa usilovali žiť podľa evanjelia. Sú to rodiny, ktoré vychovávali svoje deti v bázni Božej, kňazi, ktorí slovom a životom viedli im zverený ľud, rehoľné osoby, ktoré zasvätili život službe trpiacim, opusteným a sirotám. Sú to zbožní laici, ktorí v práci alebo v škole si verne plnia svoje povinnosti a každodenným životom vydávajú svedectvo o Kristovi.

Napokon je to II. vatikánsky koncil, ktorý je dielom Ducha Svätého. Koncilové dokumenty zdôrazňujú pôsobenie Ducha Svätého v Cirkvi aj vo veriaciach. Konštitúcia o Cirkvi Lumen gentium hovorí: Keď bolo dokončené dielo, ktorým Otec poveril Syna na zemi, bol v deň Turíc zoslaný Duch Svätý, aby ustavične posväcoval Cirkev a aby tak veriaci mali skrze Krista v jednom Duchu prístup k Otcovi. On je Duch života, čiže prameň vody prúdiacej do večného života; skrze neho Otec oživuje ľudí, ktorí zomreli vinou hriechu, kým nevzkriesi v Kristovi ich smrteľné telá. Duch prebýva v Cirkvi a v srdciach veriaciach ako v chráme a v nich sa modlí a vydáva svedectvo, že sme adoptívne Božie deti. On privádza k všetkej pravde, zjednocuje ju v spoločnom nazívaní a službe, buduje ju a riadi rozmanitými hierarchickými a charismatickými darmi a ozdobuje ju svojím ovocím. On omladzuje Cirkev silou evanjelia, ustavične ju obnovuje a vedie k dokonalej jednote s jej Ženíchom. Lebo Duch a nevesta hovoria Pánu Ježišovi: „Príd!“

Duchovný spisovateľ Hevenesi napísal: Márne sa namáha organista, ak do píšťal neprúdi vzduch, lebo nástroj nevydá hlas. Ani apoštolí nezačali kázať skôr, dokiaľ neboli naplnení Duchom Svätým. Aj my potrebujeme Ducha Svätého, aby sme o Bohu vydávali svedectvo. Prosme dnes o dary Ducha, aby sme sa stali svetlom sveta, soľou zeme, aby ľudia mohli cez nás obdivovať krásu a hĺbku kresťanského života.



*Ty si ma, Pane,  
preskúšal a poznal.  
Ty vieš, či vstávam  
alebo si sadám,  
už zďaleka vieš moju myšlienku.  
Dívaš sa na mňa,  
chodím lebo ležím,  
každý môj chodník  
poznáš naspamäť.  
Sotva mám ešte slovo na jazyku,*

*Ty, Hospodine, o ňom vieš.  
Zo všetkých strán ma obklopuješ  
a kladieš na mňa svoju dľaň.  
Zázračná mi je vedomosť Tvoja  
a vysoko je nado mnou.*

*Kam by som mohol zájsť  
od Tvojho ducha?  
Pred Tvojou tvárou  
kamže utiekol?  
Keby som k nebesiam utekal,  
tam si.  
Ustlal si pod zemou, aj tam si Ty.  
Keby som  
na krídlach raňajšej zory  
ku najďalšiemu moru odišiel,  
ešte i tam by ma zaviedla  
Tvoja ruka  
a vzala Tvoja pravica.  
Keby som povedal:  
zakry ma, tma,  
a bud' mi povetrim,  
čo budem dýchať,  
- ani tma nie je temnou  
pred Tebou,  
noc Ti je ako deň,  
tma ako slnko svietí.*

## Kto ma miluje, bude zachovávať moje slovo

Nedeľa zoslania Ducha Svätého v roku C

(Jn 14,15-16, 23b-26)

„A ja poprosím Otca a on vám dá iného Tešiteľa, aby zostal s vami naveky. Kto ma miluje, bude zachovávať moje slovo a môj Otec ho bude milovať, prideme k nemu a urobíme si uňho príbytok.“

„Zachovávať prikázania“ znamená mať nimi naplnené srdce, prenikať do ich hlbokého významu a zároveň podľa ich obsahu formovať svoje túžby, plány a činnosti. Bez uchovávaní v srdci sa skutky rýchlo stanú formalizmom, postupne rednú a čoskoro sa celkom vytratia. Tohto oživujúceho, zvnútra pretvárajúceho ducha nového života nám dáva a udržiava v nás Duch Svätý, „duša našej duše“. Preto podstatným tu nie je samotné zachovávanie či nezachovávanie, ale láska, ktorá konanie motivuje a dáva naň silu. Skutky sú len jej vonkajším prejavom. Ale aj spoľahlivým barometrom. Ak chýbajú či dokonca nimi protirečíme duchu evanjelia, signalizuje to havarijný stav. Vtedy si nestačí klásť otázku, ktoré skutky by som mal zmeniť, v čom pridať a na čo si dať pozor. Treba sa pýtať, či mám Pána ozaj rád, ako môžem rásť v láske. Duch Svätý, ktorý sa v krste nerozlučne spojil s našou ľudskou prirodzenosťou nás už ponára do božského života. Ale aj napriek tomu žijeme stále ako kuriatko vo vajčičku, nevieme sa z neho vydobať do všetkého, čo z Božieho sveta možno už teraz „v tele“ vnímať a prežívať. Z otrockej spútanosti vecami a aktivitami sa možno vzniesť k horizontom ducha len na „krídlach Ducha“...

Mons.Marián Gavenda „Jednohubky“

**Mladí sa v tomto týždni** od 15. do 22. mája 2016 môžu zapojiť do podujatia T3M - Týždeň modlitieb mladých za mladých. Cieľom kampane je zjednotiť mladých v modlitbe, či už osobnej alebo v spoločenských. Hlavným úmyslom je modliť sa za Svetové dni mládeže v Krakove. Viac informácií je na stránke [t3m.sk](http://t3m.sk).

**Najbližšiu sobotu 21. mája 2016** sa koná detská púť do Marianky. Pútnická cesta z Rače sa otvorí o 8.30 hod. a zo Stupavy o 9.30 hod. Po prechode Bránou milosrdenstva bude o 14.30 hod. otec arcibiskup Mons. Stanislav Zvolenský slúžiť svätú omšu pri Lurdskej jaskyni. Ako obetné dary sa zbierajú spoločenské hry, lopty alebo farbičky pre deti utečencov na Slovensku. Podrobné informácie aj plagát sú na výveske.

**Na detskú púť nadviaže v nedeľu 22. mája 2016** zvyčajná jarná Trojičná púť v Marianke. Hlavná svätá omša s otcom arcibiskupom sa bude začínať o 10.30 hod. Hodová slávnosť:

**Na budúcu nedeľu (22.5.)** slávime titul nášho farského kostola - Najsvätejšiu Trojicu. Pri sv. omšiach bude tradičná ofera.

**Podakovanie:** Ďakujem za vašu štedrosť pri zbierke na katolícke masmédiá. Vyzbierali sme 450 eur. Nech vám Pán odmení.

**Dospelí - príprava ku sviatosti birmovania:** Povzbudzujem dospelých, ktorí sa chcú pripraviť ku sviatosti birmovania alebo i ku prijatiu Eucharistie. Príprava sa uskutoční na fare a potom sviatosť birmovania vyslúžia otcovia biskupi celej skupine dospelých z viacerých farností v Bratislave.

## Znovu na štartovaciu čiaru ?

Láska nikdy nezanikne (1 Kor 13, 8).

Kto by si občas nepovzdychol: „Keby sa to tak dalo stiahnuť späť!“ Lenže čas plynie neúprosne len jedným smerom. V pôrodnici - na štartovacej čiare života - sme na tom boli všetci rovnako. Hendikepu dedičného hriechu, ktorý predstavoval znamienko mínus, sme sa vzápätí alebo kedykoľvek neskôr mohli zbaviť krstom. Po ňom už človek nemá mínus, ale ani žiadne plus. Má život pred sebou a podmienky preň ideálne nastavené. Až dotedy, kým si to ťažkým hriechom nepokazí. Potom by rád posunul hodiny dozadu a vrátil sa do stavu krstnej nevinnosti. Túži začať znova od nuly. Ale Boh má pre neho lepšie riešenie.

Pane,

ďakujem ti za sviatosť zmierenia, pri ktorej definitívne mažeš hriechy z môjho trestného registra. Zároveň eviduješ a ako plus mi k dobru pripočítavaš každý, aj ten najmenší skutok vykonaný z lásky. Vďaka, že láska je nezničiteľná a nedá sa vymazať ani časom, ani omylom. Vďaka, že nikdy neprestáva a prestať nemôže, lebo je odvodená od Lásky večnej, od Lásky vyslobodzujúcej zo smrti.

Marie Svatošová - Tykadlom viery

### Sväté omše v 7.týždni Cezročného obdobia - (C)

#### 16.V. pondelok

18:00 za zdravie pre Margitu

#### 17.V. utorok

18:00 Za ě Jozefa a Vincku Šimurkových a vnučku Miriam

#### 18.V. streda

18:00 Svätá omša v Štefanovej

#### 19.V. štvrtok

18:00 Za ě Imricha Fajkusa

#### 20.V. piatok

18:00 Za ě Jozefa Dzibelu (10. výročie)

#### 21.V. sobota

08:00 podakovanie za dar Božej milosti

Upratovanie kostola: 126-150

#### 22.V. Najsvätejšej Trojice - C

08:00 Za ě Štefana a Vilmu Slezákových, synov a nevesty

Lektori: Vráblová M., Pešková E.

10:30 Za farníkov

Lektori: Šustová D., Polakovič P.

14:00 Posvätný ruženec, litánie,

### Liturgický kalendár

16.V. pondelok Svätodušný pondelok, Sv.Ján Nepomucký, kňaz a Mučeník - Sp

17.V. utorok Sv. Paschal Baylonský

18.V. streda Sv. Ján I., pápež a mučeník - Esp

19.V. štvrtok Náš Pán Ježiš Kristus, najvyšší a večný kňaz - Sviatok

20.V. piatok Sv. Bernardín Sienský, kňaz - Esp

21.V. sobota Sv. Krištof Magallanes, kňaz - Esp

### Údiv Márie a Jozefa

“Svetlo na osvietenie pohanov a slávu Izraela, tvojho ľudu. Jeho otec a matka divili sa tomu, čo sa o ňom hovorilo.“  
(Lk2,32-33).

I. Duša moja, rozjímaj o tom, že toto Dieťa je na zemi svetlom slávy pre všetky národy a pre všetkých ľudí, tak ako v nebi je svetlom slávy pre blažené duše. Je svetlom slávy pre všetkých nebeských anjelov; je večným svetlom všetkých svätých a večnou blaženosťou všetkých spravodlivých. Je svetlom pravdy pre všetkých, čo kráčajú po ceste evanjeliovej dokonalosti, pretože, ako sám o sebe hovorí, on je cesta, pravda a život. Vraví, že nik nevojde do neba inak, než cez neho, pretože on je brána, cez ktorú duša vstupuje do slávy Boha Otca.

Ježišu, ty si moja cesta, a preto sa nemôžem zmýliť, ak budem kráčať vo svetle tvojej pravdy! Preto nepochybujem o svojej spáse. Ak ťa budem nasledovať, vojdem do slávy tvojho Otca a môjho Boha. Už sa nechcem báť. Dôverujem ti a opieram sa o teba. Ty si môj vodca, a preto budem bezpečne kráčať spolu s tebou, ktorý si večné svetlo pravdy. Láska moja, rozjasni temnotu mojej nevedomosti a osvieť ma Božím svetlom, ktoré žiari z tvojej pravdy. Veď ma po chodníku živej viery, na ktorom ma podopiera pevná dôvera v tvoje slová. Nebo aj zem sa pomínú, ale tvoje božské prísľuby sa nepominú.

Láska môjho srdca, ty si môj život, ktorý žijem z lásky k tebe. Iba vďaka tebe som tým, čím som: dielom tvojich rúk, stvoreným a zrodeným v tebe. V tebe som a žijem z lásky. Božie Slovo, v tebe ma Boh Otec miluje, skrze teba nachádza vo mne zaľúbenie. Ako by som ťa mohla nemilovať, Ježišu, moje bytie a môj život, moja jediná láska, môj večný Ženich?

II. Duša moja, všimni si údiv Panny Márie, Matky lásky, a úžas svätého Jozefa. S radosťou a s potešením počúvajú prorocstvo starca Simeona, ktorý ospevuje Ježišovu veľkosť.

A ty, duša moja, ktorá žiješ v plnosti čias, v plnosti vykúpenia a čerpáš z ovocia a pokladov Boha-Človeka, ty sa neraduješ? Nepodskakuje ti srdce od radosti, keď rozjímaš o vtelení Božieho Syna? Ako to, že nezostalíš z lásky k Človeku-Bohu, ktorý ti daroval všetky Božie poklady? Ako to, že nehoríš láskou, keď sa naňho pozeráš v Najsvätejšej sviatosti? On sa zatvoril do svätostánku, aby bol stále s tebou, aby počúval tvoje prosby a aby ti pomáhal. Môžeš ho nájsť vždy, keď ho potrebuješ, a to nielen preto, aby ti účinne pomohol v pokušeniach, ale aj preto, aby si ty utíšila jeho smäď po láske, aký stravuje jeho božské srdce, ktoré horí láskou k dušiam. On chce prebývať v dušiach a dávať im svoju milosť. Chce v nich nájsť zaľúbenie.

Bože lásky, svätý stavec Simeon mal iba raz milosť držať v náručí dieťa Ježiša a hneď si prial oslobodiť sa z pút tohto biedneho sveta aj z pút seba samého. Zato ty, duša moja,

máš Ježiša pri sebe stále, ale aj napriek tomu zostávaš pripútaná k sebe samej a k stvoreniam, lebo málo miluješ.

Rozhodni sa teda a osloboď si srdce od stvorení a od seba samej, aby si bola schopná milovať iba Ježiša.

Mária Celesta Crostarosa „Meditácie.“

### Otče náš...

**, bud' vôľa tvoja ako v nebi, tak i na zemi.**

modlitba vernosti a zodpovednosti

Hovorievame, že Boh nezostal skrytý, nezostal vo svojom mlčaní, ale prišiel k nám a prihovril sa nám. Zjavil sa nám osobne v Kristovi a vyjavil nám aj svoje úmysly, svoju vôľu.

Vôľa Božia, vôľa človeka. Pevná vôľa, slobodná vôľa - to je to, čo nás ľudí odlišuje od všetkého okolo nás na zemi. Vôľa, ktorá nás posúva dopredu.

Ako som rástol, veľaokrát som počúval:

„Musíš plniť Božiu vôľu.“

Ale čo to je?

Ako prispieť, ako žiť?

Ako plniť Božiu vôľu?

Dúfam, že sa nepomýlim, keď sa snažím slobodne konať, žiť tak, aby to, čo myslím, robím, bolo pre dobro ľudí, života... Tvorivo a zodpovedne žiť.

Bud' vôľa tvoja.

Ján Sucháň „Otče náš“

### Veľké rozhodovania

Dnes majú ľudia veľký strach definitívne sa rozhodnúť. Obávajú sa urobiť vo vzťahu záväzný krok dôvery voči Bohu aj voči človeku. Túto obavu neodstránime len tým, že o tom budeme premýšľať a hovoriť, ale tým, že sa budeme učiť žiť vo vzťahoch, v láske. Až skúsenosť so skutočnou láskou môže dať človeku odvahu, aby na nej postavil i životné rozhodnutie, ktoré vo svojej definitívnosti naháňa trochu strach. Bez vzťahu to nepôjde. Napríklad voľba životného stavu nemôže byť len rozhodnutím z rozumu, i keď rozum pri tom tiež musí byť. Je to predovšetkým prirodzený dôsledok rastu vzťahu lásky a dôvery, ktorý by sa bez definitívneho rozhodnutia nemohol ďalej rozvíjať a pokračovať.

Mnohí ľudia dnes trpia strachom z budúcnosti, ale budúcnosť nie je úplne v našich rukách, akokoľvek ju svojím konaním čiastočne utvárame. Je namieste ju denne zverovať do Božích rúk. To neznamena, že nám Pán Boh povie, čo s nami bude o mesiac alebo o rok. Pokiaľ mu však svoju budúcnosť zverujeme, on nám ju verne otvára krok za krokom, i keď nám dá svetlo vždy len na ďalší krok, ktorý potrebujeme urobiť.

Vojtěch Kodet O.Carm. ThD. „Hľadám tvoju tvár“

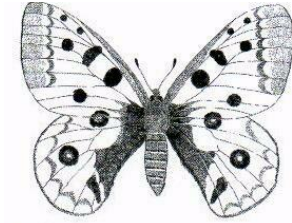
„Počúvam starca, ako sa líčil s predavačkou:  
„Vďaka, prajem príjemný deň“. Pár banálnych slov?  
Nie. Štipka tepla do chladu našich vzťahov.“

„Prísne kontrolujeme potraviny, aby sa deťom nepokazil žalúdok. Je namieste rovnako prísne kontrolovať, čo čítajú. Aby sa im nepokazila duša.“

Mons. Jozef Haľko, biskup

### Na úvod

V *Knihe Genezis* sa píše, že Boh tretí deň stvoril trávu a rastliny s plodom semena podľa svojho druhu i stromy, prinášajúce ovocie, v ktorom bolo ich semeno podľa svojho druhu. A Boh videl, že je to dobré. Dielo



piateho dňa Stvoriteľa spočívalo v stvorení veľkých morských zvierat a všetkých živočíchov, ktoré sa hýbu a hemžia vo vode podľa svojho druhu, ako aj všetkých okrídlených lietajúcich tvorov podľa svojho druhu. A Boh videl, že je to dobré. Šiesty deň Boh urobil divú zver podľa svojho druhu, dobytok podľa svojho druhu i všetky plazy podľa svojho druhu. A Boh videl, že je to dobré. Napokon Boh stvoril človeka na svoj obraz a zveril mu správcovstvo nad rybami mora i nad vtáctvom neba i nad dobytkom a divou zverou a nad všetkými plazmi, čo sa plazia po zemi.

Ako vidno z *Knihy Pôvodu*, dobrotivý Boh stvoril najskôr všetky prírodniny a až naostatok človeka. Rastlinné a živočíšne druhy uviedol na scénu pozemského života, aby slúžili jeho najcennejšiemu tvorovi - človeku, ktorému vpečatil svoj obraz. Všetky rastliny a živočíchy teda Boh stvoril pre človeka, pre jeho pozemské jestvovanie. Geniálny Stvoriteľ mal pri stvorení pozemského sveta všetko dokonale premyslené do posledného detailu. Všetko, čo uvážil, že bude človeku na tomto pozemskom svete potrebné na jestvovanie, stvoril vopred, aby od počiatku existencie jeho najcennejšej pozemskej bytosti nič nechýbalo. Každý rastlinný a živočíšny druh je tu teda pre človeka, a nie človek pre tieto prírodniny. Nijaká, ani tá najnenápadnejšia rastlinka, nijaký, ani ten zdanlivo najbezvýznamnejší živočích tu na zemi nie sú zbytočné alebo niečo navyše, čo tu nie je potrebné. Ak si to myslíme, potom je to krátkozraké. Keď to uvážil dobrotivý Stvoriteľ, že to pre jeho vrcholné dielo - človeka múdreho - bude prospešné, nemáme najmenší dôvod o tom polemizovať. Ľudstvo sa veru už bez jedného rastlinného či živočíšneho druhu nezaobíde a v nejakom negatívnom jave sa vyhubenie a vyhynutie takejto prírodniny skôr alebo neskôr prejaví.

Príroda sa bez človeka múdreho - Homo sapiens - zaobíde, ľudstvo však bez nej neprežije. Tento nevyvrátiteľný fakt by mal vziať na vedomie a najmä si ho pripustiť k srdcu každý človek a podriadiť mu svoje účinkovanie na scéne tohto pozemského sveta. Ak sa to nestane a budeme sa k prírode správať barbarsky, náš negatívny postoj k prírode sa nám vráti v nepredvídateľnej reakcii v podobe vyčíňania počasia, premnoženia niektorých živočíchov prejavujúcich sa následne škodlivou činnosťou, zvýšenou náchylnosťou na choroby. Neprestajne majme na zreteli, že geniálny Boh ustanovil človeka do roly správcovstva nad prírodou, a nie korisníka, ktorý si robí nárok na všetko, čo Stvoriteľ urobil pre nás - ľudí. Ak sa ľudstvo spreneverí poslianiu správcovstva nad prírodou, ktorým ho na pozemskej púti poveril dobrotivý Boh, a osvojí si korisnícke správanie, musí si byť vedomé následkov svojho konania - bez oživej zeme neprežije.

Miroslav Saniga „Zrkadlenie Stvoriteľa v prírode“

### Božia láska

Každý z nás občas potrebuje uistenie od iných, že tí druhí majú o nás záujem, že na nás myslia a že im nie sme ľahostajní. Aj v oblasti vzťahu k Bohu človek potrebuje takéto dôkazy Božej starostlivosti. Boh v dejinách spásy neustále prejavuje svoju lásku. Aj sviatok Turíc - slávnosť Zoslania Ducha Svätého - je dôkazom tejto skutočnosti. Tento letný sviatok sa slávi na päťdesiaty deň po Veľkej noci. Pôvodne sa ním oslavovalo uzavretie Sinajskej zmluvy, ktorú dostali Hebreji v podobe Desatora. Bol tiež poďakovaním za nový chlieb.

V novozákonnom čase po zmŕtvychvstaní Ježiša Krista, práve na päťdesiaty deň po Veľkej noci, zostúpil viditeľným spôsobom Duch Svätý na apoštolov a mnohí skrze nich uverili v Ježiša.

Buďme však úprimní. Musíme uznať, že stojíme pred veľkým tajomstvom našej viery, keď sa hlásime k viere v Ducha Svätého. Čo sa vlastne myslí, keď sa tvrdí, že Duch Svätý je osoba? V akom zmysle sa toto tvrdenie vzťahuje na neho?

Naozaj akoby Duch Svätý, ktorého rovnocennosť s Otcem i Synom Cirkve vyznávala od začiatku, bol vo svojom poslaní umenšený.

Spomeňme si na Ježišove slová, ktoré povedal v posledný deň sviatku: „Ak je niekto smädný, nech príde ku mne a nech pije. Ako hovorí Písmo, z jeho vnútra potečú prúdy živej vody“ (Jn 7, 37-38). Evanjelista dodáva: „To povedal o Duchu, ktorého mali dostať tí, čo v neho uverili. Lebo ešte nebolo Ducha, pretože Ježiš ešte nebol oslávený“ (Jn 7, 39).

Každý z nás na tomto mieste Svätého písma zastane, keď tieto slová pozorne číta. Prečo - pýtame sa - nemôže Duch Svätý prísť, kedy chce? Veď je ten istý Boh ako Otec a Syn. Prečo musí ísť Ježiš najprv „tam“, teda cez smrť do svojej slávy, prečo musí byť najprv oslávený, skôr ako príde Duch?

Otec posielal Syna, aby zachránil svet. A Syn sa nechá posielat', naplňuje v poslušnosti a službe dielo záchranu až po smrť na kríži. Ale toto dielo sa nemôže vykonať ináč ako v Duchu Svätom. Preto je to on, kto sa zúčastňuje na diele Krista a potom ho dokončí. On spôsobí zázračné počatie Ježiša v lone Panny Márie (porov. Lk 1, 35). On naplňuje a vedie ľudskú prirodzenosť Krista. Preto Pán hovorí sám o sebe: „Duch Pána je nado mnou, lebo ma pomazal...“ (Lk 4, 18-19).

Duch Svätý musel najprv spoluúčinkovať na vyzkupiteľskom diele Božieho Syna, Ježiša Krista. Najprv sa musel Kristus - veľkňaz - obetovať Otcovi ako obeta v Duchu Svätom. Iba vtedy, keď zmŕtvychvstalý Pán vošiel do svojej nádhery u Otca, začína sa poslanstvo, nová úloha Ducha Svätého (porov. Jn 14, 26). On potom dokončí Kristovo dielo na ľuďoch. Zvestuje Kristovu pravdu vo svete. On je Boží dar spásy, ktorý vyslúžil Kristus svojím utrpením pre celé ľudstvo, a preto môže po svojom oslávení zoslať Ducha Svätého na ľudí. To sa stalo na sviatok Turíc, alebo lepšie povedané: to sa vtedy začalo a je to neustále najdôležitejšie v zložitých dejinách sveta, keď Boží Duch, ktorý spočíval v plnosti na Ježišovi, sa daruje ľudstvu. Týmto faktom sa stávame Božími deťmi, sme podobnejší Kristovi, a tak vzniká nový Boží vykúpený ľud. Turíce teda nemajú ten zmysel, aby sme sa jeden deň v cirkevnom roku modlili osobitne k Duchu Svätému. Na Turíce oslavujeme skutočnosť, že zmŕtvychvstalý Pán nám zoslal dar, ktorý z nás činí nových ľudí. Je to dôkaz jeho lásky a zároveň pozvanie, aby sme aj dnešný deň naplnili pozitívnymi hodnotami.

Viliam Judák „Svetlo všedného dňa“

[www.fara.sk/vistuk](http://www.fara.sk/vistuk)

Spoločenstvo pri farskom kostole Najsvätejšej Trojice  
vo Vištuku